

Justitsministeriet har sagt, at de vidste, at Poul Eefsen skulle undersøge sig selv. De er skrevet meget senere, men de går bl.a. ud på, at da den daværende justitsminister, hr. Erling Olsen, blev sendt i byen for at forhandle med formanden for lokalnævnet, Tom Ahlberg, sagde justitsministeren, at ifølge et notat, han havde med, var det en uvildig undersøgelse.

På det møde kom det så frem – det ved man også, for det har den daværende justitsminister senere sagt – at det selvfølgelig var helt klart, at det var Rigspolitiet, der skulle stå for undersøgelsen. Hvis man skal tro f.eks. Ebba Strange, blev det også sagt til Folketingets Retsudvalg, at det var det, der blev sagt på det møde.

Jeg har også spurgt i Justitsministeriet, hvad ministeriets embedsmænd gjorde for at forhindre den daværende justitsminister i en så åbenlys vildledning af lokalnævnet som den, der fandt sted, idet de åbenbart vidste, at det, der stod i det notat, var forkert.

Jeg har ikke villet tage stilling til, om den daværende justitsminister selv var klar over, at han var gal på den, idet han mente, at han ikke vidste det – det må være interessant for Folketingets formand, den daværende justitsminister, at høre på debatten – men jeg har så senere hen fået at vide af Justitsministeriet, at det godt kunne være uvildigt. Det var ikke helt sådan, man formulerede det, men man svarede, at »uvildig« ikke nødvendigvis betød, at det var Rigspolitiet, der skulle stå for undersøgelsen, og det er jo helt rigtigt; det kunne jo være nogle andre. Men lige bagefter skriver man, at alle var klar over, at Poul Eefsen skulle undersøge sig selv.

Derfor synes jeg, det er ganske interessant at få opklaret, om ordet »uvildig« i dansk sprogbrug betyder, at man kan undersøge sig selv.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal sige til fru Pia Kjærsgaard, at regeringen jo lægger forslaget ned i salen. Så alle partier er velkomne til at støtte det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Helge Adam Møller:

I Enhedslisten havde vi sådan set ikke behov for at læse ombudsmandens redegørelse for at se, at der var nogle problemer med den undersøgelse, der var blevet sat i gang under ledelse af Asbjørn Jensen, og som gik ud på, at politiet i en vis udstrækning skulle undersøge sig selv, og

at en række centrale personer ikke reelt blev afhørt i forbindelse med undersøgelsen. Og hvis vi nu forestillede os den rent hypotetiske situation, at hr. Helge Adam Møller blev justitsminister, ville hr. Helge Adam Møller så som justitsminister være tilfreds med en undersøgelse, som der er rejst kritik af, og hvor de personer, der er rejst kritik af, undersøger sig selv? Er det konservativ retspolitik i en nøddeskal?

Og så vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard og hr. Jan Kørpe Christensen, om de egentlig mener det, de siger om Enhedslisten. For hvis de gør det, må det vel også betyde, at de fremover ikke kan stemme for forslag, som Enhedslisten også stemmer for, ellers har det jo ikke nogen mening. Eller er det sådan, at der specielt er noget galt med vores stemmer – det kan være, at vi har pest eller fnat eller noget andet – som gør, at de ikke må tælle med?

Jeg synes, det ville klæde de to ordførere at holde sig til indholdet i sagen. Det kan man selvfølgelig diskutere, og så håber vi selvfølgelig i denne sag som i alle andre sager, at de, der så til sidst er enige i indholdet, stemmer for, og at resten stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er svar både til fru Margrete Auken og til hr. Søren Søndergaard:

Jeg synes, myten om, at politiet undersøger sig selv, fortjener at få et par ord med på vejen, for er der nogen, der kan forklare mig, hvorfor det er så fantastisk rigtigt, at hvis det er en kriminalkommissær fra Rigspolicefens Rejseafdeling, der afhører en fra Københavns Politi, så er alt i orden, så er der ingen problemer, men hvis det er en kriminalkommissær fra Københavns Politi – hvor der er 3.000 politifolk – der foretager den samme afhøring, så er der et hav af problemer?

Den ordning har jo eksisteret i snesevis af år, netop fordi Københavns Politi er så kolossalt stort, at de enkelte politifolk ikke kender hinanden. For det, man vil undgå, og det, der skal undgås, er jo selvfølgelig, at en politimand, der tjenstligt kender en anden politimand, afhører den pågældende, og derfor har man haft det på den måde i Københavns Politi, hvor der er så mange politifolk, at det er en kriminalkommissær, som kommer fra et helt andet sted, og som derfor aldrig har set den pågældende før, der foretager afhøringen.